

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.524/2011/4.szám

A Kúria a Dr. Demeter István ügyvéd /..../ által képviselt felperes neve /felperes címe./ felperesnek a dr. Ivanovits Andrea ügyvéd /..../ által képviselt alperes neve Szerve /alperes címe/ alperes ellen agrártámogatás ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. május 5. napján kelt 23.K.34.713/2009/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 23.K.34.713/2009/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.000 (azaz tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ 2007. május 17. napján a felperes az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott 2007. évi egységes területalapú, valamint ahhoz kapcsolódó, termeléshez kötött növénytermesztési kiegészítő nemzeti támogatás iránt nyújtott be kérelmet. Az elsőfokú hatóság 2007. szeptember 29-én helyszíni ellenőrzést végzett a támogatási kérelemben érintett területeken, és /egyebek mellett/ megállapította, hogy a ...azonosító számú fizikai blokkban a 14. sorszámú, ... hasznosítással igényelt parcella parlagterület, a helyes mezőgazdasági és környezeti állapot hiányos teljesítése miatt 400 hibakód került kiszabásra.

Az elsőfokú hatóság a 2008. július 17. napján kelt .../2007. iktatószámú határozatával a felperes kérelmét elutasította, támogatási összeget nem hagyott jóvá, és egyben 204.978 Ft levonást állapított meg a következő 3 év támogatási kérelmeire megállapított támogatások terhére. Döntését az 1973/2004/EK rendelet /a továbbiakban: EK.r./ 138.§ 1. pont harmadik bekezdésére, 2. pont első és második bekezdésére, az Európai Mezőgazdasági Garancia

Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás /SAPS/ 2007. évi igénybe vételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 28/2007./IV.20./ FVM rendelet 13.§-ára, a SAPS-hoz kapcsolódó 2007. évi kiegészítő nemzeti támogatás /top-up/ igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 29/2007. /IV.20./ FVM rendelet 36.§ /8/ bekezdésére alapította. Indokolása szerint /többek között/ megállapította, hogy - az egységes területalapú támogatás vonatkozásában - az igényelt terület és a megállapított terület különbsége részben szándékos szabálytalanság eredménye, ugyanakkor a szándékos szabálytalanság eredményeként megállapított területkülönbség nem haladja meg a megállapított terület 20%-át. Megállapította továbbá - a kizárólag termeléshez kötött módon nyújtható kiegészítő nemzeti támogatás körében -, hogy az igényelt terület és az ellenőrzéseket követően megállapított terület közötti különbség meghaladja az ellenőrzéseket követően megállapított terület 50%-át. Az igényelt terület és a megállapított terület különbsége részben szándékos szabálytalanság eredménye, egyúttal a szándékos szabálytalanság eredményeként megállapított területkülönbség meghaladja a megállapított terület 20%-át.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2009. július 3. napján kelt .../2007. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot - az indokolás részbeli megváltoztatásával - helybenhagyta. Indokolása szerint a helyszínen tapasztaltak miatt, amely „az egész területalapú támogatás feltételrendszerét sértő, az ügyfél számára felróható szándékos hiba” a 14. sorszámú parcella területe a bejelentett 8,88 ha helyett 0,00 ha-ral került elfogadásra. A felperes olyan terület után kívánt támogatást igénybe venni, amely nem állt a mezőgazdasági művelés alatt a kérelem benyújtásakor.

A felperes keresetében a határozatoknak elsődlegesen a megváltoztatását és kérelme teljesítését, másodlagosan azok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság hiányos tényállást állapított meg, releváns tényeket hagyott figyelmen kívül, megállapítási nem bizonyítottak, ezért döntése jogsértő. Vitatta /egyebek mellett/, hogy a 14. parcella parlagterület lett volna, állítása szerint azon árpát termesztett, amelynek igazolására okiratokat csatolt. Előadta, hogy 2005. évben a ... patak kiömlött a medréből, a parcella víz alá került, a 2006. évben is hosszasan víz borította, és e két évben a vis maiorra való hivatkozását a megművelhetetlenség okaként a hatóság el is fogadta. A 2007. év őszén a betakarítást követő viszonylag csapadékos időjárás és az előző évek vízhozadéka miatt nem felelt meg a parcella maradéktalanul a helyes mezőgazdasági és környezeti állapot előírásainak. Szándékos szabálytalanságot nem követett el, legfeljebb parcella szintű szankciónak lehetett volna helye, nem pedig a tárgyév vonatkozásában a támogatás teljes megvonásának.

Kereste bizonyítására szakértői véleményt, térképmásolatot, fényképfelvételeket nyújtott be.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az alperes határozatában a büntetőszankció alkalmazásának alapjaként a szándékos mulasztást jelölte meg, a határozatokból azonban a felperes szándékossága egyértelműen nem állapítható meg, a hatóság e körben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 3.§ /2/ bekezdésének, 50.§ /1/, /3/-/6/ bekezdésének a megsértésével a tényállást nem tisztázta, nem bizonyította, ugyanakkor a felperes érveit és bizonyítékait figyelmen kívül hagyta. Az elsőfokú bíróság szerint az aggálymentesen megállapított jogsértés súlyos, a perben nem orvosolható eljárási jogszabálysértés, a megismételt eljárás során az elsőfokú hatóságnak teljes körűen feltárt és bizonyított tényállás alapján kell meghoznia döntését.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásra a Ket. 50.§-a, az EK.r. 40. cikke, 138. cikke téves értelmezésével és alkalmazásával hozta meg döntését, a megjelölt eljárási jogszabálysértéseket nem valósította meg.

A felperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási perben a felperes a közigazgatási határozat felülvizsgálatát kéri a bíróságtól jogszabálysértésre hivatkozással. A szabályozásból következően a pernek nem a határozat meghozatalát követően, a per során előterjesztett hatósági nyilatkozat a tárgya, a Ket. 72.§ /1/ bekezdésében tételesen felsoroltak a határozat kötelező elemei, többek között az indokolásnak: a megállapított tényállás, az annak alapjául elfogadott bizonyíték, az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítás és a mellőzés indoka, mérlegelés esetén az értékelt szempontok és tényeket. A tényállás pedig a Ket. 50.§ /1/ bekezdése szerint akkor jogszerű, ha az a hatóság által tisztázott és bizonyított.

Az első- és másodfokú határozatnak tényállási eleme a „szándékos szabálytalanság”, „az ügyfél számára felróható szándékos hiba”, amelynek (is) a jogkövetkezménye a hatóság rendelkezése, figyelemmel az EK.r. 138. cikkben foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság a közigazgatási eljárás és a per teljes iratanyaga alapján azt állapította meg, hogy a tényállás e részét a hatóság nem bizonyította, a reá vonatkozó elfogadott és mellőzött bizonyítás, illetve bizonyítékok mikénti értékelése a határozatban nem egyértelmű, és hiányos.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt; a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.

A felperes vis maiorra alapított kérelmet nem terjesztett elő, azzal kapcsolatosan tehát a hatóságnak sem döntési, sem indokolásai kötelezettsége nem volt. Azokat a határozatba foglalt megállapításokat azonban, hogy az ügyfél magatartása szabálytalan, továbbá, hogy a szabálytalansága szándékos, illetve, hogy „az ügyfél számára felróható a szándékos hiba” aggálytalanul bizonyítania, részletesen indokolnia kell, amely a perbeli ügyben – az elsőfokú bíróság helytálló értékelése szerint – elmaradt, és a határozatokból hiányzik.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-án alapul.

Budapest, 2012. június 21.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró